Dia Internacional de la Infància

written by Sara Carbonell | 23 de November de 2023

Dilluns es va celebrar el Dia Internacional de la Infància, que es commemora cada any el 20 de novembre, data en què l'Assemblea General de l'ONU va aprovar la Declaració dels Drets de l'Infant el 1959. Esta declaració, encara que va ser un pas endavant per a la protecció de la infància, no era suficient ni vinculant i, després de deu anys de negociacions amb governs de tot el món, líders religiosos, ONG i altres institucions, es va aconseguir acordar el text final de la **Convenció sobre els Drets del Xiquet** el 20 de novembre de 1989, el compliment del qual és obligatori per a tots els països que l'han signat.

Els principis d'esta convenció tenen a vore amb:

- vetllar per la no discriminació,
- defensar l'interés superior dels xiquets i xiquetes,
- defensar el dret a la vida, la supervivència i el desenvolupament i, finalment,
- vetllar per la participació de la infància, que té dret a ser consultada sobre les situacions que l'afecten i que les seues opinions siguen tingudes en compte.

A la pràctica, estos principis es traduixen en **tres accions que, segons UNICEF, tenen un gran impacte sobre el benestar**

dels xiquets i xiquetes:

1. Programes més integrats, que aborden els problemes des de **diversos fronts** (nutrició, vacunes, atenció neonatal, etc.).
2. Una educació que implique més atenció en la igualtat d'accés a l'educació entre xiquets i xiquetes per tal d'**evitar l'abandonament escolar**.
3. Desenvolupar un **entorn protector** que identifique i reforce els components principals que poden protegir els xiquets i xiquetes (famílies, comunitats, lleis, mitjans de comunicació…).

Garantir estos drets, i impulsar accions que avancen en aconseguir-los, requerix la unió i el treball de molts països. Per això, dilluns es van examinar al Parlament Europeu els resultats de la Garantia Infantil, una guia amb un objectiu: que tots els xiquets i les xiquetes d'Europa en risc de pobresa o exclusió social tinguen accés als drets més bàsics com la sanitat i l'educació.

Ja hi ha investigacions científiques d'impacte social que estan promovent accions que estan aconseguint resultats en molts d'estos drets, fins i tot aconseguint no només el dret a l'educació, sinó també el dret a una educació de qualitat per a tota la infància i, en especial, per a les persones que tenen més risc d'exclusió social.

Alguns exemples són el projecte REFUGE-ED, que va presentar els seus resultats al Parlament Europeu recentment; el projecte ALLINTERACT, en què es van incloure les veus de la infància; o el projecte INCLUD-ED, en què es van aprovar les actuacions educatives d'èxit amb l'objectiu d'explicar quines accions educatives poden influir en el fracàs o l'èxit escolar al nivell de l'ensenyament obligatori (educació preescolar, primària i secundària, inclosos els programes de formació professional i educació especial dins

les escoles ordinàries) i la seua relació amb altres àmbits de la societat (per exemple, l'habitatge, la salut, l'ocupació i la participació social i política), centrant-se especialment en els grups socials vulnerables a l'exclusió social (joves, immigrants, grups culturals com els gitanos, les dones i les persones amb discapacitat).

L'educació és una eina privilegiada per a garantir els drets de la infància, però esta tasca requerix professionals de l'educació, agents comunitaris, polítics i polítiques, entitats, etc. que difonguen i promoguen les evidències científiques que permeten millorar la societat i les vides de les persones, i no les ocurrències que mantenen i agreugen les desigualtats. Ser activista dels drets de la infància requerix coherència i un posicionament a favor dels qui ho estan fent realitat; davant este tema tan important no val a dir-ho, simplement cal fer-ho.

[Imatge: Freepik]